

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.335 van 4 november 1999
in de zaak A. 84.889/VII-18.707.**

In zake : de stad MENEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partijen :

1. de b.v.b.a. J.T.C. INVEST,
2. Tanio PASCUAL-MADORRAN,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/01.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad MENEN op 21 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de stilzwijgende milieuvergunning verleend door de BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN WEST-VLAANDEREN voor een inrichting klasse 2, rubrieken 3.3. en 32.5. aan de N.V. J.T.C.-INVEST, met zetel te 9000 Gent, Stapelplein 41 voor de inrichting van lunapark met 100 automaten gelegen te 8930 MENEN, Busbekestraat 5, kadastraal bekend Menen Afd. 1, Sectie D, nr. 124/A/7, 14/B/7, 124/C/7, 124/Y/5, 124/Y/6 en 124/Z/6";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 7 september 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
B. VAN DORPE, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de
verwerende partij, en van advocaat J. DE SMET, die
verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Tussenkomst

Overwegende dat de b.v.b.a. J.T.C. INVEST en
Tanio PASCUAL-MADORRAN met een verzoekschrift van 15
juli 1999 vragen om in het administratief kort geding te
mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewil-
ligd;

2. Ontvankelijkheid van de vordering

Overwegende dat de tussenkomenende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Gegrondheid van de vordering

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert :

"De Stad Menen heeft belang bij de externe veiligheid en rust van het stadscentrum en zijn bewoners, die er dag en nacht hun leven doorbrengen. Meer bepaald getuigt het stadsbestuur als verantwoordelijke voor de rust en de veiligheid van de stad en haar bewoners, van het vereiste belang dat het gebied dat door het gewestplan als woongebied is bestemd en dat effectief wordt bewoond, de vereiste veiligheid en nachtrust voor een normale bewoning behoudt of wordt hersteld. De veiligheid die essentieel is voor een woongebied wordt bedreigd wanneer de criminaliteit in het betrokken gebied is geconcentreerd.

Door de stilzwijgende milieuvergunning te verlenen, voor het exploiteren van een lunapark met 100 speelautomaten, wordt onvermijdelijk het woonklimaat verder aangetast doordat, zoals vastgesteld door de Politiecommissaris, personen met kwade bedoelingen worden aangetrokken. Zoals de toename van

het verkeer in aanmerking wordt genomen voor het verlenen van een milieuvergunning voor bepaalde inrichtingen, zo is ook de toename in de straten en de omgeving van het publiek dat ontspanning zoekt in een lunapark, een milieueffect dat in aanmerking komt voor de beoordeling van de vergunning. Wanneer de externe veiligheid in die wijk 'de barakken' door de uitzonderlijk hoge graad van vermogensdelicten, reeds de grens heeft overschreden die wenselijk is voor een woongebied, de uitbating van een lunapark het woonkarakter nog verder aantast en nefast is voor de bewoners en voor de veiligheid van de wandelaars, winkeliers en bezoekers. De reeds zeer verminderde woonkwaliteit, met ontvolking als gevolg, mag niet verder worden aangetast. Uiteindelijk kan de wezenlijke bestemming van woongebied niet meer worden gerealiseerd.

Ernstige inspanningen worden gedaan om het woonklimaat te verbeteren en via sociale bouwprojecten wordt gepoogd de verdere ontvolking tegen te gaan.

Wanneer de verzoekster verplicht is een verwoede strijd te voeren voor de bevordering van de veiligheid en de rust in die straat, is de verdere vermindering van die rust en veiligheid een ernstig nadeel voor de grensstad, door een onvermijdelijke stijging van de criminaliteit aldaar. In redelijkheid kan niet worden verwacht dat de reeds woekerende vermogenscriminaliteit niet in ongunstige zin zou worden beïnvloed door de uitbating. De dagelijkse en nachtelijke concentratie van bezoekers van het lunapark op die plaats kan alleen maar een vermindering van de nachtrust en een verhoging van de onveiligheid voor gevolg hebben, die niet verenigbaar zijn met het woongebied. Dit nadeel voor de Stad, die als opdracht heeft de veiligheid en de rust te handhaven is ernstig. Het is ook moeilijk te herstellen, nu de meeste misdrijven niet kunnen opgehelderd worden, door de nabijheid van de Franse grens op 10 m, waardoor identificatie van de daders nog moeilijker is dan elders. De verdergaande onbe woonbaarheid van de straat en de onmiddellijke buurt, door grotere onveiligheid en minder nachtrust, is ook moeilijk te herstellen omdat het hierbij gaat om een fenomeen dat zijn invloed heeft op tal van individuele beslissingen van de bewoners en de bezoekers, die wordt ervaren als een maatschappelijk fenomeen of een sociale plaag, met geleidelijke ontvolking, vlucht en verwaarlozing, die niet worden ongedaan gemaakt, wanneer na verloop van één jaar de vergunning niet verder wordt verleend";

3.3. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen terecht antwoorden dat de aangevoerde nadelen aan de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen persoonlijk ernstig nadeel dreigen te berok-

kenen; dat niet wordt aangetoond dat door de uitvoering van de bestreden vergunning de verzoekende partij ernstig zou gehinderd worden in de uitoefening van haar taken; dat die nadelen puur hypothetisch zijn en desgevallend zouden voortvloeien, niet uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, doch uit criminele gedragingen die vreemd zijn aan een normaal gebruik van de stilzwijgend vergunde inrichting door de klanten ervan;

3.4. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. J.T.C. INVEST en Tanio PASCUAL-MADORRAN om tussen te komen in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier november 1900 negenenegentig,
door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.